

MEĐU ŠUMAMA I VODAMA

Ranoproljetne zrake sunca probijaju se kroz guste hrastove krošnje. Nadaleko već se čuje cvrkut ptica i pisma seljaka što vridno odvode svinje i krave na ispašu u šumu. Topot konja po prašnjavom putu najavljuje sjetvu. Vridne snaše peku kruove za nadničare. Bake mise krofne i šape. Dica trče po šljiviku igrajući razne igre. Polja se pripremaju za sjetvu. Stariji stanari ostaju na stanu i na đeram vuku vodu za marvu. Voda se sipa u betonsko korito koje uvijek mora biti puno da marva ne žedni.

Za veliki vrućina išlo se kupat' na Bosut i Beravu. Eh, kakve su tamo sve zgode bile! Ko' je imao drveno korito od njega bi napravio čamac i vozao se po Bosutu. Miris pokošene livade širio se posvuda, kad trava zamiriše i krave bolje jedu i puno masnije mliko daju. Baka kaže: „Sinko, bit' će sira i kajmaka pa će mama praviti gibanicu“.

Marva bi u šumu išla do jeseni dok ne dođe debela zima, a bilo je i krmača koje su se prasile u snigu. Vridne ruke naših baka i mama pripremile bi, iz šljivika i voćnjaka, za zimu raznih pekmeza, suvih šljiva, kompota... Stari dido bi osušio pucavaca za zimu za divan, da dica imaju šta jesti kad dođu. Volila su dica život na stanu i masni kru' s paprikom kod bake, ali nisu baš volila kupiti cilo lito šljive s didom za rakiju. Al' kaki je to bio stan i stanar bez dobre šljivovice, dudovače ili kruškovače?!

Kad dođu velike vrućine dođe i žetva žita. Svi se vesele - stiže mašina danferica u selo. Skupila se moba, svi vridno trče i rade, pune se vreće sa žitom, a slama se reda u gamaru.

Lipa moja Slavonijo! Mirisne šume tvoje i rike duboke ostaju uvijek dio nas. Živi vječno Slavonijo moja i nek' vječno živi pisma tvoja.